

Zápis 22. 10.

Hláskosloví (fonetika)

→ nauka o **zvukové** stránce jazyka

Hláska – nejjednodušší jednotka řeči; hlásky dělíme na:

samohlásky

- a) krátké → a, e, i, y, o, u
- b) dlouhé → á, é, í, ý, ó, ú, ů,

souhlásky

- a) tvrdé → h, ch, k, r, d, t, n (píšeme po nich tvrdé y)
- b) měkké → ž, š, č, ř, c, j, d', t', ň (píšeme po nich měkké i)
- c) obojetné → b, f, l, m, p, s, v, z (píšeme po nich obojí – i, y)

dvojhásky

- ou (česká dvojhásky – mouka, louka...)
- au, eu (převzaté – auto, euro...)

(Pokračování na další straně)

Zápis 23. 10.

- **Hláška** – nejjednodušší jednotka řeči
- **Písmeno** – znak pro hlásku

př.: písmeno Z [zet]

Výslovnost hlásek

- píšeme do hranatých závorek
 - potápět [potápjet] → 7 písmen, 8 hlásek!
 - město [mněsto] → 5 písmen, 6 hlásek
 - zpívat [spívat] → 6 písmen, 6 hlásek
- **Slabika**
 - základem slabiky je:
 - a) samohláska – na-u-čit, vy-my-šle-ný
 - b) dvojhláska – au-to, kou-kat, eu-ro
 - c) slabikotvorná souhláska = r, l – vlk, krk, sr-deč-ní
 - **Slovo** – skupina hlásek, která má určitý význam

Samostatná práce → piš do sešitu DÚ

Zadání: ke každému slovu napiš do hranaté závorky jeho výslovnost, poté urči počet písmen a počet hlásek

obědvat

sbírat

pěkný

náměstí

pamětní